

РЕШЕНИЕ

№ 36099

гр. София, 03.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав, в
публично заседание на 22.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **9909** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.85 и чл.84, ал.2, вр. чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. И. А., ЛНЧ [ЕГН], търсещ закрила от С., срещу Решение № 101Х/12.08.2025 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ-МС), с което, на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ, последващата му молба с рег. № УП27695 от 28.07.2025 г. на ДАБ-МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата се твърди, че атакуваното решение е незаконосъобразно поради съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на закона. Жалбоподателят счита, че административният орган не е изяснил фактите от значение за спора и необосновано не е възприел фактите, относими към личното му положение и държавата му на произход. Излага подробни съображения, че са налице нови обстоятелства относно личното му положение и държавата му на произход. Моли да бъде отменено и преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне.

Жалбата се поддържа в о.с.з. чрез назначения му особен представител адв. Л. Д. от САК.

Ответникът - интервюиращ орган при ДАБ при МС, чрез процесуалния си представител юрк. П., оспорва жалбата. Излага доводи за законосъобразност на обжалваното решение и моли съда да отхвърли оспорването.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите на страните, съгласно чл.235, ал.2 ГПК вр. чл.144, ал.1 АПК, установи от фактическа

страна следното:

М. И. А., гражданин на С., за първи път е поискал закрила с молба с вх. № 2152/06.06.2023г. на Регистрационно - приемателен център - [населено място] (РПЦ - Х.). Мотивирал е първата си молба за международна закрила с водещата се война в С.. Посочил е, че в района на [населено място], обл. Малкия няма сражения, но имало бомбандировки, които се извършвали предимно с дроне. Посочил, че през 2019 г. е получил призовка за армията, но не е отслужил военната си служба, защото кюрдите контролирали неговия район. Посочил още, че икономическото положение било много лошо, като със семейството му едва се препитавали. Условието за живот били много лоши – нямало ток и вода, което го накарало да напусне С. и да замине за Европа. Заявил е, че не е политически ангажиран и не е имал проблеми с властите в страната. Посочил е, че не е бил арестуван, съден или осъждан, както и че не е имал проблеми във връзка с религиозна и етническата му принадлежност.

С Решение №10740/11.10.2024 г. на Председателя на ДАБ-МС на молителя е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут. Решението е обжалвано и с Решение №5048/26.11.2024 г. на Административен съд - Хасково, оставено в сила с Решение № 5353/22.05.2025 г. на Върховния административен съд (ВАС), обжалването е отхвърлено.

С последваща молба за предоставяне на международна закрила с вх. № УП 27695/28.07.2025 г. М. И. А. е отправил искане за последваща регистрация, поради влошената обстановка в С. след сваляне на режима на Б. А.. Към молбата са приложени копие на трудова книжка, издадена от ИССО туризъм 2024 ЕООД; Копие на регистрационна карта; копие на потвърждение на религиозния му брак и децата му, издаден от С.. С указания с рег. № УП 27695/28.07.2025 г. чужденецът е уведомен, че преди да се пристъпи към разглеждането по същество на неговата последваща молба за международна закрила, ще бъде преценена нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ.

След анализ на установените в административното производство факти и обстоятелства с обжалваното в настоящето производство Решение №101Х/12.08.2025г. интервюиращият орган при ДАБ-МС е приел, че молба с рег. № УП 27695/28.07.2025 г. на ДАБ-МС не следва да бъде допусната до производство за предоставяне на международна закрила. За да постанови решението органът е приел, че не се обуславят нови обстоятелства въз основа, на които чужденецът да бъде допуснат до ново производство по предоставяне на международна закрила.

Като се е позовал на информацията в справка с вх. № МД-02-399/21.07.2025 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС интервюиращият орган е приел, че актуалната ситуация в държавата на произход на молителя не предполага наличието на обстоятелства, релевантни за допускането на молбата на М. И. А. до производство за предоставяне на международна закрила, поради което е заключил, че молителят не се позовава на реални нови обстоятелства от съществено значение за личната му бежанска история, обосноваващи риск за живота и свободата му в С., които да обуславят допускането на неговата последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила.

В хода на съдебното производство от страна на ответника са представени актуални справки за положението в С..

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, подлежащ на съдебен контрол, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на законоустановения срок за обжалване.

Съдът, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в

разпоредбата на чл.146 от АПК, счита жалбата за неоснователна.

Оспореното решение представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 от АПК. При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

В тази връзка съдът счита, че оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл.48, ал.1, т.10 от ЗУБ Председателя на ДАБ при МС на РБ е предоставил правото да провежда ускорено производство по реда на Глава шеста, раздел Втори от Закона за убежището и бежанците. Спазени са изискванията на чл.59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл.59, ал. 2 АПК задължителни реквизити с означение на фактическите и правните основания за издаването му - чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Съдът не констатира допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществените, които да ограничават правото на защита на лицето молител и предпоставка за отмяна на оспорения административен акт съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 АПК.

Производството е образувано на основание чл.76б от Закона за убежището и бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. В разпоредбата на чл.76а от ЗУБ е посочено, че преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл.13, ал.2 от ЗУБ. В чл.76б от ЗУБ е доуточнено, че в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила или не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила.

За молби, подадени по реда на чл.58, ал.4, срокът по ал. 1 започва да тече от получаването на молбата в Държавната агенция за бежанците. Изрично по силата на алинея 3 - ако в срока по ал. 1 не бъде взето решение, последващата молба за международна закрила се смята за допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Решенията по ал.1 се връчват по реда на чл.76 от ЗУБ, а по аргумент от нормата на алинея 5 на чужденец, подал последваща молба за международна закрила, се извършва регистрация в срок до три работни дни от допускането на молбата му до производство за предоставяне на международна закрила.

Следва да се отбележи, че законът не предвижда задължение за органите на ДАБ при подаване на последваща молба от търсещо закрила лице да му указват, че трябва да представи нови писмени доказателства и да изложи нови обстоятелства. Настоящият съдебен състав намира, че в случая административният орган не е нарушил чл.58, ал.5 от ЗУБ, а това се следва и от характера на административното производство. Процесното решение не е постановено в нарушение на чл. 12 от АПК.

Разпоредбата на чл.13, ал.2 от ЗУБ не въвежда изисквания по отношение на представените от чужденеца доказателства, а според нея преценката за допустимостта се свежда до това дали е налице позоваване на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, като именно тези доказателства удостоверяват, че обстоятелствата са нови. Що се отнася до тяхната доказателствена сила и относимост относно исканото предоставяне на международна закрила, това е въпрос на анализа по същество, но именно в производството за предоставяне на международна закрила, а не в

такова като процесното, в което се изследват критериите за допустимост на последващата молба. В конкретния случай, чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила рег. № УП 27695/28.07.2025 г. Според легалното определение на §1 т.6 от ДР на ЗУБ „последваща молба“ е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България. Легално определение на понятието „последваща молба“ е дадено и в чл. 2, буква „е“ от Директива 2013/32/ЕС, според която „последваща молба“ означава молба за международна закрила, подадена след вземането на окончателно решение по предишна молба, като това включва и случаите, когато кандидатът изрично е оттеглил молбата си, и случаите, когато решаващият орган е отхвърлил молбата след нейното негласно оттегляне в съответствие с член 28, параграф 1.

Процесната молба от 28.07.2025 г. представлява последваща такава по смисъла на цитираната разпоредба на параграф 1, т.6 от ДР на ЗУБ (при наличие на влязло в сила решение, с което е приключило производството по предоставяне на международна закрила и то в посока отказ да бъде предоставена международна закрила). С оглед разпоредбата на чл.76б от ЗУБ интервюиращия орган при ДАБ към МС в срок от 14 работни дни от получаване на последващата молба за закрила, без да провежда интервю и то само въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, следва да вземе решение, което в конкретния случай е недопускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Законодателят е предвидил ограничение относно срока, в който може да се вземе решението - 14 работни дни от подаване на молбата, който срок е преклузивен и ако интервюиращият орган в този срок не вземе решение по реда на чл.76б, ал.1, т.1 или т.2 се смята, че последващата молба е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Интервюиращият орган именно в този предвиден срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба за предоставяне на международна закрила е издал решението си, с което не е допуснал молбата за разглеждане в производството по предоставяне на международна закрила.

Съществено е, че това производство е предхождащо същинското производство по разглеждане на молбата за предоставяне на закрила и целта му е предварително разглеждане на молбата преди да бъде допусната до разглеждане в производство по общия ред. Нещо повече дори, самата цитирана по-горе Директива допуска при последваща молба да не се провежда лично интервю с молителя. Наред с това, в настоящия случай, интервюиращ орган при ДАБ към МС е спазил и РАЗДЕЛ IV - Член 40 - Последваща молба от Директивата - когато лицето, което е подало молба за международна закрила в държава-членка, предостави допълнителни сведения или подаде последваща молба в същата държава-членка, тази държава-членка разглежда тези допълнителни сведения или елементите на последващата молба в рамките на разглеждането на предходната молба, или в рамките на разглеждането на преразглеждането или обжалваното решение, доколкото в тази рамка компетентните органи могат да отчетат и разгледат всички елементи в подкрепа на новите сведения или последващата молба.

С цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, б. „г“ първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те

увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II. Държавите-членки могат да предвидят и други причини за последваща молба, която да бъде допълнително разгледана, а когато последващата молба не е разгледана допълнително в съответствие с настоящия член, тя се счита за недопустима в съответствие с член 33, параграф 2, б. „г“. Самите процедурни правила относно разглеждането на последващите молби са уредени в чл. 42 от Директива 2013/32/ЕС, като е предоставено на държавите-членки право да могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно член 40. Тези правила могат, освен другото, да задължават съответния кандидат да посочи фактите и да изложи доказателства, които оправдават новата процедура.

Следва да се посочи, че в процесния случай нито се навеждат, нито се установяват такива факти. Не се установява на оспорвания да са били нарушени основни човешки права до такава степен тежки по своето естество или повтораемост, за да се приеме, че е налице преследване по смисъла на относимите правни норми. Освен това, принадлежността към определена социална група, сама по себе си не е достатъчно основание за да се приеме, че е налице преследване на дадено лице, а оттам и да се предостави статут на бежанец на това лице.

От представената към 21.07.2025 г. справка, изготвена от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС, органът е извел, че се наблюдава съществена промяна в политическата и икономическа ситуация в С. в посока подобрене на условията на живот и безопасност. От изложеното в справката е извел, че в страната на произход на молителя не е наличен въоръжен конфликт, при който насилието на такова високо ниво, водещ до вероятност да генерира общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, независимо от самоличността му, единствено поради физическото му присъствие на тази територия.

По делото е представена и актуална справка към 13.10.2025 г. относно обществено-политическата обстановка в С., в която е посочено, че през седмицата 26 септември - 3 октомври 2025 г. 54 837 души са се завърнали в С., с което общият брой на завърналите се в страната от 8 декември 2024 г. насам достига 1 082 724 души. Основните провинции, в които е планирано завръщане на завърналите се бежанци, са Д. (17%), А. (16%), И. (14%), Х. (13%) и Провинция Д. (R. D.) (12%). Завръщането на вътрешно разселените лица също продължава, като през седмицата са регистрирани 7 383 завърнали се вътрешно разселени лица, 7 000 от които от места за настаняване на вътрешно разселени лица. Общият брой на завърналите се вътрешно разселени лица от декември 2024 г. насам до 1 870 049 души, 987 899 от които са напуснали места за настаняване на вътрешно разселени лица, главно в С. и Североизточна С.. Посочва се, че до 3612 домакинства получават финансова помощ за завръщане и реинтеграция, предоставена на бежанските семейства, за осигуряване на непосредствените приоритетни потребности при завръщането си в С., като общо 6421 домакинства досега са получили тази помощ. На 5 октомври 2025 г. С. ще проведе първи парламентарни избори след падането на режима на Б. А., на фона на опасения относно приобщаването и забавянията. Временният президент, А. ал Ш., обявява изборите за "исторически момент" по време на посещение в избирателна секция.

Интервюиращ орган при ДАБ към МС е обсъдил представената молба от страна на търсещия закрила, като е приел, че той не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, обосноваващи риск за живота и свободата и в страната на произход, които да обуславят

допускането на неговата последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила.

В разпоредбата на чл.13, ал.2, т.4 от ЗУБ е предвидено, че производството за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуването се прекратява, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Законосъобразно интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ не е допуснал молбата за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила.

Настоящият състав следва да отбележи, че процедурата по последващи молби съгласно Закона за убежището и бежанците не е средство за незачитане на силата на пресъдено нещо на предходни съдебни решения, установяващи, че жалбоподателят не е лице, на което следва да бъде предоставена международна закрила в Република България. ЗУБ предоставя на чужденеца субективно право да подаде последваща молба за закрила, в случай че според своите възприятия и разбирания, същият счита, че е настъпила промяна в личното му положение или в ситуацията на държавата му по произход, която промяна може да докаже с писмени доказателства. В случая това не е сторено.

Във връзка с гоеното, настоящият състав счита, че Решение №101X от 12.08.2025 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците е правилно и законосъобразно, а жалбата на М. И. А., гражданин на С. следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, II отделение, 52 - ри състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. И. А., ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № 101X/ 12.08.2025 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, с което последваща молба с рег. № УП27695 от 28.07.2025г. на оспорващия не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Решението е окончателно.

Съдия: